

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

17. června 2021(*)

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Článek 7 bod 2 – Zvláštní příslušnost ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti – Místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události – Osoba, která se dovolává porušení svých osobnostních práv v důsledku zveřejnění článku na internetu – Místo, kde došlo ke škodné události – Centrum zájmů této osoby“

Ve věci C-800/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Sądem Apelacyjnym w Warszawie (odvolací soud ve Varšavě, Polsko) ze dne 30. října 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 30. října 2019, v řízení

Mittelbayerischer Verlag KG

proti

SM,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), místopředsedkyně Soudního dvora, L. Bay Larsen, M. Safjan a N. Jääskinen, soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Mittelbayerischer Verlag KG P. Niezgodkou, advokat,
- za SM M. Brzozowska-Pasiekou, advokat, a S. Topou, radca prawny,

- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
 - za Evropskou komisi M. Heller a K. Herrmann, jako zmocněnkyně,
- po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 23. února 2021,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 7 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Mittelbayerischer Verlag KG a SM ve věci údajného porušení osobnostních práv posledně uvedeného v důsledku zveřejnění článku na internetové stránce této společnosti.

Právní rámec

- 3 Body 4, 15 a 16 odůvodnění nařízení č. 1215/2012 uvádějí:
 - „(4) Určité rozdíly mezi vnitrostátními pravidly pro určení příslušnosti a pro uznávání rozhodnutí ztěžují řádné fungování vnitřního trhu. Je nezbytné přijmout ustanovení, která umožní sjednotit pravidla pro určení příslušnosti v občanských a obchodních věcech v mezinárodním ohledu a zajistí rychlé a jednoduché uznávání a výkon rozhodnutí přijatých v členských státech.
 - [...]
 - (15) Pravidla pro určení příslušnosti by měla být vysoce předvídatelná a měla by vycházet ze zásady, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného. Příslušnost by měla být na tomto základě vždy určitelná, kromě několika přesně vymezených případů, kdy předmět sporu nebo smluvní volnost stran opravňuje k použití odlišného spojovacího prvku. Sídlo právnické osoby musí být v nařízení samostatně vymezeno tak, aby společná pravidla byla přehlednější a zamezilo se sporům o příslušnost.
 - (16) Kromě místa bydliště žalovaného by měla existovat i jiná kritéria pro určení příslušnosti, založená na úzké vazbě mezi soudem a podanou žalobou nebo usnadňující řádný výkon spravedlnosti. Existence této úzké vazby by měla posílit právní jistotu a předejít možnosti, aby žalovaný byl žalován v řízení před soudem členského státu, jehož příslušnost nemohl rozumně předpokládat. To je důležité zejména ve sporech týkajících se mimosmluvních závazků, které vyplývají z porušení práva na soukromí a práv na ochranu osobnosti, včetně pomluvy.“
- 4 Článek 4 tohoto nařízení, který je součástí oddílu 1 kapitoly II tohoto nařízení nadepsaného „Obecná ustanovení“, v odstavci 1 stanoví:

„Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště v některém členském státě, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.“

5 Článek 5 uvedeného nařízení, který se nachází v témže oddílu 1, v odstavci 1 stanoví:

„Osoby, které mají bydliště v některém členském státě, mohou být u soudů jiného členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 této kapitoly.“

6 Článek 7 téhož nařízení, který je součástí oddílu 2 kapitoly II tohoto nařízení nadepsaného „Zvláštní příslušnost“, stanoví v bodě 2:

„Osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být v jiném členském státě žalována:

[...]

2) ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

7 Žalobce SM je polský státní příslušník s bydlištěm ve Varšavě (Polsko), který byl během druhé světové války vězněn ve vyhlazovacím táboře v Osvětimi (Polsko). V současné době se zabývá činností zaměřenou na zachování povědomí veřejnosti o obětech zločinů spáchaných nacistickým Německem na Polácích během této války.

8 Společnost Mittelbayerischer Verlag má sídlo v Ratisboně (Německo). Vydává časopis regionální povahy zveřejňovaný v němčině na své internetové stránce, která je rovněž dostupná v jiných zemích, konkrétně v Polsku.

9 Dne 15. dubna 2017 vyšel na této internetové stránce článek s názvem „Ein Kämpfer und sein zweites Leben“ (Bojovník a jeho druhý život). Tento článek, jehož předmětem je osud Izraele Offmana, Žida, který přežil holocaust, poukazuje na okolnost, že jeho sestra „byla zavražděna v polském vyhlazovacím táboře Treblinka“.

10 Předkládající soud, Sąd Apelacyjny w Warszawie (odvolací soud ve Varšavě), uvádí, že je historicky nepopiratelné, že tábor Treblinka byl nacistickým vyhlazovacím táborem, který se nacházel na polském území během této války.

11 Podle tohoto soudu, byl výraz „polský vyhlazovací tábor Treblinka“ dostupný na internetu pouze několik hodin, a to do té doby, kdy byl po e-mailovém zásahu polského konzulátu v Mnichově (Německo) uvedený výraz nahrazen výrazem „byla zavražděna nacisty v německém nacistickém vyhlazovacím táboře Treblinka v okupovaném Polsku“.

12 Dne 27. listopadu 2017 podal SM proti společnosti Mittelbayerischer Verlag žalobu k Sąd Okręgowy w Warszawie (krajský soud ve Varšavě), kterou se domáhal ochrany svých osobnostních práv, zejména jeho národní identity a důstojnosti, která byla poškozena kvůli použití uvedeného výrazu.

- 13 Za účelem odůvodnění příslušnosti tohoto soudu se SM dovolával rozsudku ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další (C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685).
- 14 Společnost Mittelbayerischer Verlag vznesla námitku nepřipustnosti založenou na nepříslušnosti polských soudů k rozhodování o žalobě podané SM z důvodu, že na rozdíl od situací dotčených ve věcech, ve kterých byl vydán tento rozsudek, se článek, který zveřejnila na své internetové stránce, přímo netýká SM. Dodává, že její činnost má omezený rozsah na region Oberpfalz (Horní Falc, Bavorsko, Německo) a že deník, který vydává na své internetové stránce, se týká hlavně regionálních aktualit a je dostupný pouze v německém jazyce.
- 15 V tomto ohledu Mittelbayerischer Verlag s odkazem na požadavek předvídatelnosti pravidel pro určení příslušnosti stanovených nařízením č. 1215/2012 tvrdila, že za takových okolností nemůže objektivně předvídat příslušnost polských soudů. V důsledku toho je podle ní třeba použít nikoli čl. 7 bod 2 tohoto nařízení, ale čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení, který vede k založení příslušnosti německých soudů.
- 16 Usnesením ze dne 5. dubna 2019 Sąd Okręgowy w Warszawie (krajský soud ve Varšavě) zamítl námitku nepřipustnosti vznesenou společností Mittelbayerischer Verlag a rozhodl, že podmínky pro rozhodnutí o žalobě podané SM podle čl. 7 bodu 2 uvedeného nařízení jsou splněny. Podle tohoto soudu totiž vzhledem k tomu, že internetové stránky společnosti Mittelbayerischer Verlag, jakož i sporný článek, který na nich byl zveřejněn, mohly být zobrazeny v Polsku a výraz „polský vyhlazovací tábor“ použitý v tomto článku mohl vzbudit pozornost polských čtenářů, mohla Mittelbayerischer Verlag předvídat, že území Polska může být považováno za místo porušení osobnostních práv těchto čtenářů a že může být u polských soudů žalována.
- 17 Dne 25. dubna 2019 podala Mittelbayerischer Verlag proti tomuto usnesení žalobu k předkládajícímu soudu, Sądu Apelacyjnemu w Warszawie (odvolací soud ve Varšavě), přičemž se dovolávala porušení čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012. Podle ní bylo toto ustanovení použito, i když nemohla rozumně předpokládat, že bude proti ní podána žaloba k polským soudům z důvodu zveřejnění uvedeného článku, neboť obsah tohoto článku se netýká SM ani Polské republiky.
- 18 Tento soud uvádí, že polské soudy se doposud považovaly za příslušné v podobných případech. Předkládající soud se však táže na výklad tohoto ustanovení, zejména s ohledem na požadavek předvídatelnosti pravidel pro určení příslušnosti stanovených v nařízení č. 1215/2012, který je uveden v bodech 15 a 16 odůvodnění tohoto nařízení.
- 19 Konkrétně, i když předkládající soud připouští, že výraz „polský vyhlazovací tábor“, použitý v dotčeném článku ve sporu, který mu byl předložen, může být v Polsku vnímán negativně, uvést část veřejnosti v omyl tím, že u ní vyvolá dojem, že Poláci jsou odpovědní za založení vyhlazovacích táborů a za zločiny, které v nich byly spáchány, jakož i pobouřit osoby, které samy byly vězněny v těchto táborech nebo jejichž příbuzní zemřeli rukou německých okupantů za druhé světové války, má pochybnosti o tom, zda zvláštní okolnosti tohoto sporu mohou vést k závěru, že Mittelbayerischer Verlag mohla rozumně předpokládat, že může být žalována u polského soudu, jelikož tento článek porušuje osobnostní práva osoby s bydlištěm v Polsku, přestože v rámci co možná nejširšího výkladu znění tohoto článku nevytýká žádným způsobem SM nebo jinému Polákovi, že se dopustil jakéhokoli činu, ani jej přímo či nepřímo nezmiňuje.
- 20 V tomto ohledu předkládající soud uvádí, že tyto okolnosti se liší od okolností, o které se jednalo ve věcech, v nichž byly vydány rozsudky ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další (C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685), jakož i ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766), v nichž se na uvedené fyzické a právnické osoby přímo vztahovaly napadené publikace, které je uváděly jejich příjmením a jménem nebo jejich obchodní firmou.

- 21 V této souvislosti předkládající soud uvádí, že další potenciální žalobci, a to Poláci s bydlištěm v jiných členských státech, by se mohli dovolávat týchž důvodů, jakých se dovolává SM za účelem odůvodnění příslušnosti polských soudů, aby byla založena příslušnost soudů členského státu, ve kterém se nachází centrum jejich zájmů. Uznání příslušnosti polských soudů na základě čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 by znamenalo rovněž uznat, že Mittelbayerischer Verlag měla předvídat, že zveřejněním sporného článku může být žalována před soudy jakéhokoli členského státu.
- 22 Kromě toho uvedený soud uvádí, že pokud by měl Soudní dvůr za to, že příslušnost na základě tohoto ustanovení může být určena za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, bylo by nezbytné přesněji určit kritéria pro posouzení, která vnitrostátnímu soudu umožní prohlásit se za příslušný.
- 23 Za těchto podmínek se Sąd Okręgowy w Warszawie (odvolací soud ve Varšavě) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být čl. 7 bod 2 [nařízení č. 1215/2012] vykládán v tom smyslu, že se příslušnost založená na hraničním určovateli, kterým je centrum zájmů, použije v rámci žaloby, kterou podá fyzická osoba za účelem ochrany svých osobnostních práv v případě, kdy internetová publikace, o níž tvrdí, že porušuje tato práva, neobsahuje informace přímo nebo nepřímo související s touto konkrétní fyzickou osobou, ale obsahuje informace nebo tvrzení naznačující hanebné činy skupiny lidí, ke které žalobce náleží (v tomto případě: [polský] národ), v čemž žalobce spatřuje porušení svých osobnostních práv?
- 2) Je třeba ve věci majetkové a nemajetkové ochrany osobnostních práv před jejich porušováním na internetu při posouzení kritérií pro určení příslušnosti stanovených v čl. 7 bodě 2 [nařízení č. 1215/2012], tj. při posuzování, zda je vnitrostátní soud soudem místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, zohlednit takové okolnosti, jako například:
- veřejnost, které jsou obecně určeny internetové stránky, na kterých došlo k porušení;
 - jazyk, ve kterém jsou tyto internetové stránky a příslušná publikace sepsány;
 - doba, po kterou byly sporné informace na internetu přístupné veřejnosti;
 - individuální okolnosti na straně žalobce, jako je osud žalobce během války a jeho současná společenská činnost, uváděné v projednávané věci jako odůvodnění zvláštního práva podat žalobu k soudu proti šíření obvinění proti skupině lidí, ke které žalobce náleží?“

K předběžným otázkám

- 24 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že soud místa, kde se nachází centrum zájmů osoby, která tvrdí, že její osobnostní práva byla porušena obsahem zveřejněným na internetových stránkách, je příslušný rozhodovat o žalobě na náhradu celé tvrzené újmy, kterou podala tato osoba, pouze pokud tento obsah umožňuje přímo či nepřímo identifikovat individuálně uvedenou osobu.
- 25 V tomto ohledu z bodu 4 a 15 odůvodnění nařízení č. 1215/2012 vyplývá, že cílem tohoto nařízení je sjednotit pravidla pro určení příslušnosti v občanských a obchodních věcech prostřednictvím pravidel pro určení příslušnosti, která budou vysoce předvídatelná. Toto nařízení tak sleduje cíl právní

- jistoty, který spočívá v posílení právní ochrany osob usazených v Unii tím, že umožňuje zároveň žalobci snadno určit soud, u něhož může podat žalobu, a žalovanému rozumně předpokládat, u kterého soudu může být žalován (rozsudek ze dne 4. října 2018, Feniks, C-337/17, EU:C:2018:805, bod 34).
- 26 Jako výjimka z příslušnosti podle článku 4 nařízení č. 1215/2012, a to příslušnost soudů členského státu, na jehož území má žalovaný bydliště, která představuje obecné pravidlo, musí být pravidlo o zvláštní příslušnosti ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti uvedené v čl. 7 bodě 2 tohoto nařízení vykládáno restriktivně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. května 2019, Kerr, C-25/18, EU:C:2019:376, body 21 a 22, jakož i citovaná judikatura).
- 27 Toto pravidlo týkající se zvláštní příslušnosti je založeno na existenci zvláště úzké vazby mezi sporem a soudy místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, což odůvodňuje přiznání příslušnosti uvedeným soudům z důvodů týkajících se řádného výkonu spravedlnosti a účelné organizace řízení (viz zejména rozsudek ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 26, jakož i citovaná judikatura).
- 28 Jak je připomenuto v bodě 16 odůvodnění nařízení č. 1215/2012, který je třeba zohlednit za účelem výkladu čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012, existence úzké vazby mezi soudem a podanou žalobou by měla posílit právní jistotu a předejít možnosti, že bude žalovaný žalován v řízení před soudem členského státu, jehož příslušnost nemohl rozumně předpokládat, přičemž tento aspekt je důležitý zejména ve sporech týkajících se mimosmluvních závazků, které vyplývají z porušení práva na soukromí a práv na ochranu osobnosti, včetně pomluvy.
- 29 Kromě toho se podle ustálené judikatury výraz „místo, kde došlo nebo může dojít ke škodné události,“ který je uveden v tomto ustanovení, vztahuje k místu, kde došlo ke škodné události, a zároveň k místu, kde se škoda projevila, jelikož každé z těchto dvou míst může podle okolností poskytnout zvláště užitečné indicie týkající se důkazů a organizace řízení (rozsudek ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 29, jakož i citovaná judikatura).
- 30 V projednávané věci si předkládající soud klade otázku, zda se může prohlásit se za příslušného na základě místa, kde se škoda projevila, za takových okolností, jako jsou okolnosti sporu v původním řízení.
- 31 Soudní dvůr však ve zvláštní souvislosti s internetem rozhodl, že v případě údajného porušení osobnostních práv prostřednictvím obsahu informací zveřejněných na internetových stránkách má osoba, která se pokládá za poškozenou, možnost podat žalobu na náhradu celé vzniklé újmy k soudu místa, v němž se nachází centrum jejich zájmů (rozsudek ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 32, jakož i citovaná judikatura).
- 32 V této souvislosti Soudní dvůr upřesnil, že tato možnost je odůvodněna zájmem řádného výkonu spravedlnosti, a nikoli za účelem zvláštní ochrany žalobce (viz rozsudek ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 38).
- 33 Pravidlo o zvláštní příslušnosti ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti stanovené v čl. 7 bodě 2 nařízení č. 1215/2012 totiž nesleduje stejný cíl jako pravidla pro určení příslušnosti uvedená v oddílech 3 až 5 kapitoly II tohoto nařízení, jejichž cílem je poskytnout slabší straně zvýšenou ochranu (rozsudek ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 39, jakož i citovaná judikatura).
- 34 Kromě toho ve věcech, v nichž byly vydány rozsudky ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další (C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685), jakož i ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766), měl Soudní dvůr za to, že příslušnost soudu místa, kde má údajný poškozený centrum zájmů, je v souladu s cílem předvídatelnosti pravidel pro určení příslušnosti ve vztahu k žalovanému, a to vzhledem k tomu, že vydavatel

- poškozujícího obsahu může v okamžiku zveřejnění tohoto obsahu na internetu znát centrum zájmů osob, kterých se tento obsah týká, takže kritérium centra zájmů umožňuje jednak žalobci identifikovat snadno soud, k němuž může podat žalobu a žalovanému rozumně předpokládat soud, před nímž může být žalován (rozsudky ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 50, jakož i ze dne 17. října 2017, Bolagsupplysningen a Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, bod 35).
- 35 Tyto věci se týkaly situací, ve kterých se obsahy zveřejněné na internetu přímo týkaly osob, které byly údajně poškozeny porušením svých osobnostních práv, neboť v nich byly jmenovitě uvedeny.
- 36 Na rozdíl od uvedených věcí se však věc v původním řízení týká situace, kdy na osobu, která se domnívá, že její osobnostní práva byla porušena obsahem zveřejněným na internetové stránce společnosti Mittelbayerischer Verlag, tento obsah, jak uvádí předkládající soud, přímo ani nepřímo nemíří, a to ani v případě co nejšířšího výkladu tohoto obsahu. Zdá se totiž, že tato osoba založila své nároky na porušení své národní identity a důstojnosti, které údajně vyplývá z použití výrazu „polský vyhlazovací tábor Treblinka“.
- 37 Přiznání příslušnosti soudu místa, kde se nachází centrum zájmů této osoby, k rozhodnutí o žalobě na náhradu celé tvrzené újmy, kterou podala tato osoba, pokud tato není ani jmenovitě uvedena ani nepřímo individuálně identifikována v uvedeném obsahu, by narušilo předvídatelnost pravidel pro určení příslušnosti stanovených nařízením č. 1215/2012 a právní jistotu, kterou má toto nařízení zaručit, zejména vůči vydavateli dotčeného obsahu.
- 38 Tento vydavatel totiž nemůže rozumně předpokládat, že bude žalován před těmito soudy, neboť v okamžiku, kdy zveřejní obsah na internetu, nemůže znát centra zájmů osob, na které tento obsah nijak nemíří.
- 39 Opačný výklad by vedl k případnému vzniku příslušnosti více soudů, a mohl by tak rovněž ovlivnit předvídatelnost pravidel pro určení příslušnosti stanovených v nařízení č. 1215/2012, a v důsledku toho porušit zásadu právní jistoty, na které je toto nařízení založeno (obdobně viz rozsudek ze dne 13. července 2006, Roche Nederland a další, C-539/03, EU:C:2006:458, bod 37).
- 40 Kromě skutečnosti, že výjimky ze zásady příslušnosti soudu žalovaného musí mít výjimečnou povahu a musí být vykládány restriktivně (rozsudek ze dne 31. ledna 2018, Hofsoe, C-106/17, EU:C:2018:50, bod 40 a citovaná judikatura), výklad čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012, podle kterého v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, je soud místa, kde se nachází centrum zájmů osoby, jež má za to, že její osobnostní práva byla poškozena obsahem zveřejněným na internetových stránkách, příslušný k rozhodnutí o žalobě na náhradu celé tvrzené újmy, kterou podala tato osoba, by nezohlednilo základ, na němž je založeno pravidlo o zvláštní příslušnosti uvedené v tomto ustanovení, a to existenci zvláště úzké vazby mezi žalobou a soudy určenými tímto pravidlem, které, jak je připomenuto v bodě 28 tohoto rozsudku, má zaručit právní jistotu a zabránit tomu, aby byl údajný původce porušení těchto práv žalován před soudem členského státu, který nemohl rozumně předpokládat.
- 41 Pouze existence této vazby tak umožňuje na základě uvedeného ustanovení odchýlit se od obecné příslušnosti stanovené v čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení, která je přiznána soudům členského státu, na jehož území má žalovaný bydliště.
- 42 K tomu, aby bylo možné dosáhnout cílů předvídatelnosti pravidel pro určení příslušnosti stanovených nařízením č. 1215/2012 a právní jistoty, které toto nařízení sleduje, musí být uvedený odkaz v případě, že osoba tvrdí, že její osobnostní práva byla porušena obsahem zveřejněným na internetu, založen nikoli na výlučně subjektivních skutečnostech souvisejících pouze s individuální citlivostí této osoby, ale na objektivních a ověřitelných skutečnostech, které umožňují přímo či nepřímo individuálně identifikovat tuto osobu.

- 43 Pouhá příslušnost osoby k takové velké identifikovatelné skupině, jako je skupina uvedená předkládajícím soudem v jeho první otázce, také nemůže umožnit dosažení těchto cílů předvídatelnosti pravidel o příslušnosti a právní jistoty, jelikož centra zájmů členů takové skupiny se mohou potenciálně nacházet v kterémkoli členském státě Unie.
- 44 V projednávaném případě SM sice zjevně není individuálně identifikován, ať už přímo, či nepřímo, v obsahu zveřejněném na internetové stránce společnosti Mittelbayerischer Verlag, ale domnívá se, že použití výrazu v tomto obsahu, který zpochybňuje, představuje s ohledem na jeho příslušnost k polskému lidu porušení jeho osobnostních práv.
- 45 Za takových okolností neexistuje zvláště úzká vazba mezi soudem místa, kde se nachází centrum zájmů osoby, která se dovolává těchto osobnostních práv, a dotčenou žalobou, takže tento soud není příslušný k rozhodnutí tohoto sporu na základě čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012.
- 46 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že soud místa, kde se nachází centrum zájmů osoby, která tvrdí, že její osobnostní práva byla porušena obsahem zveřejněným na internetových stránkách, je příslušný k rozhodnutí o žalobě na náhradu celé tvrzené újmy, kterou podala tato osoba, pouze pokud tento obsah obsahuje objektivní a ověřitelné skutečnosti, které umožňují přímo nebo nepřímo individuálně identifikovat uvedenou osobu.

K nákladům řízení

- 47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že soud místa, kde se nachází centrum zájmů osoby, která tvrdí, že její osobnostní práva byla porušena obsahem zveřejněným na internetových stránkách, je příslušný k rozhodnutí o žalobě na náhradu celé tvrzené újmy, kterou podala tato osoba, pouze pokud tento obsah obsahuje objektivní a ověřitelné skutečnosti, které umožňují přímo nebo nepřímo individuálně identifikovat uvedenou osobu.

Podpisy.

* Jednací jazyk: polština.